

Каля двух гадоў таму на сустрэчу нашага душпастырства моладзі ў Кракаве, дзе я вучуся, завітала група арганізатараў СДМ. Яны заахвочвалі да ўдзелу ў валантарыяце. Ужо тады я ведаў, што хачу быць часткай гэтай цудоўнай падзеі. Але так склалася, што мая асабістая валанцёрская прыгода пачалася толькі за некалькі тыдняў да афіцыйнага распачацця мерапрыемства.

На працягу некаторага часу я быў у самым сэрцы валантарыяту – у рэгістрацыйным цэнтры, дзе патрабаваліся людзі для канцылярскай працы. Маім заданнем было адказваць на электронныя лісты і запаўняць анкету ксяндзоў, якія, напрыклад, забыліся высласць свой здымак ці іншыя даныя.

“Ваша паслуга вялікая”, – такімі словамі на пачатку св. Імшы для валанцёраў у кракаўскіх Лагёўніках звярнуўся да нас мітрапаліт Кракаўскі кардынал Станіслаў Дзівіш. Некалькі тысяч апранутых у блакітнае адзенне маладых людзей на ўсіх вядомых і невядомых мне мовах ад усяго сэрца і з усіх сіл спявалі: “Jesus Christ – You all my life”. Я адчуваў, што набліжаецца штосьці сапраўды вялікае і прыгожае. З кожнага кутка Кракава даносілася музыка, спеў. Горад пачаў жыць па-іншаму. † Падчас урачыстага адкрыцця Дзён моладзі маёй задачай была апека і аказанне дапамогі ў сектары для інвалідаў. Невымоўная атмасфера панавала сярод гэтых людзей. Усмешка не сыходзіла з іх твараў, а ў вачах іскрыўся бляск сапраўднай Божай радасці.

На наступны дзень мы разам з іншымі валанцёрамі віталі пілігрымаў на пероне чыгуначнага вакзала і ўказвалі прыбыўшым дарогу на патрэбныя трамвайныя ці аўтобусныя прыпынкі. Не перашкаджала слабое валоданне англійскай мовай. Дастаткова было ўсміхнуцца і махнуць рукой у патрэбным накірунку – і людзі ўжо былі ўдзячныя і шчаслівыя.

Незабыўныя ўражанні пакінулі апошнія дні моладзевай сустрэчы. Мне пашчасціла быць накіраваным на службу ў нулявыя сектары (тыя, што знаходзіліся побач з алтаром). Ад самай раніцы мы чакалі пілігрымаў. Мы былі побач з вядомымі зоркамі, з прэзідэнтам

Польшчы, але самае галоўнае – вельмі блізка да Папы.

Валанцёрства, акрамя паслугі бліжнім, да чаго часта заклікае Святы Айцец, з'яўляецца цудоўнай магчымасцю, каб пазнаёміцца з мегаадкрытымі людзьмі. Спадзяюся, мы будзем падтрымліваць кантакт з маімі новымі сябрамі і яшчэ абавязкова сустрэнемся з імі праз тры гады ў Панаме.

Часам Бог робіць прыгожыя падарункі... Пашчасціла і мне. Гэтым летам я трапіла на СДМ у Кракаве.

На вялікую сустрэчу з папам Францішкам сабралася моладзь, якая жадала рознымі спосабамі нястомна праслаўляць Хрыста. Гэты адзіны дух трымаўся на працягу першага тыдня ў розных польскіх дзяцэзіях і на працягу другога тыдня ў Кракаве, кульмінацыйным месцы сёлетняй хрысціянскай падзеі.

Першы тыдзень СДМ мне разам з сябрамі давалося правесці ў Варшаўскай архідыяцэзіі. Знаёмства з цікавай гісторыяй старога горада Варшавы, яе прыгожай архітэктурай, вялікімі і святымі людзьмі гэтай краіны спалучалася з самым галоўным дарам ад Пана Бога – Эўхарыстыяй – і сумеснымі малітвамі на працягу дня.

На другім тыдні СДМ моладзь з усяго свету сабралася ў Кракаве – духоўнай сталіцы Божай міласэрнасці. Сэрца поўнілася вялікай радасцю і шчасцем, якое выплывала знутры, бо толькі такія перажыванні атрымліваеш ад усемагутнага Бога.

Вельмі значнай для мяне стала сустрэча з папам Францішкам. Я ўслухоўвалася ў кожнае слова Пантыфіка і старалася выбраць з яго прамую штосьці адметнае для сябе. Папа заклікаў нас, моладзь, перамагаць страх, які можа паралізаваць чалавека, і памятаць, што без міласэрнасці чалавек у жыцці нічога не можа зрабіць.

Спадзяюся, Дні моладзі ў Кракаве яшчэ доўгі час будуць мяне натхняць, каб несці міласэрнасць усяму свету, і ў першую чаргу – сваім блізкім і знаёмым.

~~Аўтар: кс. Юрый Марціновіч
14.08.2016 00:00~~

~~Аўтар: кс. Юрый Марціновіч
14.08.2016 00:00~~

Уражанні ад СДМ 2016

Аўтар: кс. Юрый Марціновіч
14.08.2016 00:00

